

Ostopovický ZPRAVODAJ

SPECIÁLNÍ KORONAVIROVÉ ČÍSLO

KVĚTEN 2020

Uklidíme Ostopovice
jaro 2020

Před několika týdny se náš život najednou prudce změnil. Rychlé a nekontrolované šíření zákeřného čínského koronaviru postupně paralyzovalo nejen Česko, ale i celou Evropu a zbytek světa. Prakticky přes noc jsme přišli o některé základní svobody, které jsme si za tři desetiletí života ve svobodné společnosti už zvykli považovat za úplnou samozřejmost – náš volný pohyb, možnost cestovat a bez omezení překračovat státní hranice nebo se věnovat svým zálibám, potkávat se kdykoliv s rodinou a přáteli. Obchody, až na potraviny a lékárny, byly uzavřeny, stejně jako sportoviště, kulturní instituce nebo náboženské stánky. Desetitisíce drobných živnostníků i firem přišly ze dne na den o své hlavní zdroje příjmů. Obvyklým způsobem přestaly fungovat školy, školky i úřady. Ulice obcí i měst se vyčistily a naši každodennost prostoupily obavy ze šířící se nákazy. Mnohé z našich plánů se najednou ukázaly jako bezpředmětné. Nezbytnou součástí naší výbavy se staly obličejové roušky, do jejichž výroby i distribuce se s ohromným nasazením pustila i řada z vás.

Tato náhlá změna priorit se nemohla vyhnout ani Ostopovickému zpravodaji, jehož letošní první číslo bylo v tu dobu už téměř hotové a připravené pro odeslání do tiskárny. Řada informací však najednou přestala být aktuální a vydání čísla v původní podobě do značné míry ztratilo smysl.

několika dní jsme společnými silami dokázali zajistit dostatečné množství ochranných prostředků a počty dobrovolníků nabízejících pomoc už od samotného začátku převyšovaly počty potřebných.

Epidemie však stále není u konce a i když aktuálně dochází k postupnému uvolňování restrikcí, návrat k běžnému životu bude ještě nějakou chvíli trvat. Možná nám však koronavirová zkušenost přinese i poznání, kde jsou slabá místa našeho dosavadního fungování, co změnit a na čem lze naopak dále stavět. Už nyní je také zřejmé, že v následujícím období se budeme muset vyrovnávat i s významným poklesem hospodářství a tím i nižšími příjmy obecní pokladny. Díky finančním rezervám z minulých let bychom však i tuto situaci měli zvládnout bez znatelných dopadů na běžné fungování obce.

Čekají nás tedy další složité měsíce. Posledních několik týdnů však ukázalo, že v Ostopovicích umíme držet pospolu a jsme komunitou, na kterou můžeme být právem hrdí. Nepochybuji proto, že i v časech, které právě přicházejí, obstojíme i nadále se ctí a tuto nebývalou situaci společně zvládneme.

Jan Symon

foto Jana Böhmová

Mimořádná situace nás tak postupně přivedla k myšlence na vydání mimořádného čísla Ostopovického zpravodaje. Chceme v něm zaznamenat, jak se epidemie koronaviru podepsala na životě obce, a shrnout, jak jsme jako komunita dokázali zareagovat na omezení každodenního života, která mimořádná vládní opatření přinesla. Především však chceme vzdát hold a poděkovat všem, kteří na novou situaci pohotově a obětavě zareagovali. Ať už šitím roušek pro své rodiny, sousedy a zdravotnická zařízení, nezištnou nabídkou pomoci s nákupy potravin, léků a další pomoci pro naše seniory či sousedy v domácí karanténě nebo morální podporou svého okolí, ohleduplností a poctivým dodržováním mimořádných opatření. Vám všem patří ohromný dík, že jsme jako komunita při této nečekané krizi obstáli! Během

Radnice informuje

Opatření proti šíření koronaviru

Svět čelí šíření koronaviru a tato situace samozřejmě významně ovlivňuje i život v naší obci. Celá řada akcí, mimo jiné představení trasy vysokorychlostní železnice přes území Ostopovic nebo jarní úklid okolí obce, musela být zrušena nebo přesunuta na pozdější termín.

Od úterý 10. 3. byly zrušeny úřední hodiny obecního úřadu. Nadále však bylo možné s námi komunikovat telefonicky nebo prostřednictvím e-mailů a v opodstatněných případech byly možné i osobní návštěvy OÚ.

Od středy 11. 3. byl rozhodnutím Ministerstva zdravotnictví přerušen provoz všech škol, rozhodnutím Rady obce byl pak od pondělí 16. 3. přerušen i provoz školky. Ke stejnému datu byl vládou omezen i volný pohyb osob na území celé ČR a byly uzavřeny hranice. Od 17. 3. se v Ostopovicích ve větší míře začínají šít roušky a do následujícího víkendu je jich už dostatek. Jejich distribuce probíhá přes místní pobočku pošty nebo roznosem do jednotlivých domácností.

Díky zpomalení tempa šíření nákazy a zmírnění některých vládních opatření jsme před Velikonocemi mohli obnovit provoz sběrného dvora. Abychom přešli větší koncentraci lidí a dlouhému čekání, byl v prvních dnech jeho provoz dokonce dočasně rozšířen.

Od středy 15. 4. pak byl obnoven i provoz obecního úřadu, zatím pouze v pondělí a ve středu.

Souběžně jsme provedli také dezinfekci nejvíce využívaných veřejných prostor v obci – hřiště Na Rybníčku, autobusových zastávek, laviček v parcích, odpadkových košů a prostor pošty a obecního úřadu.

Přes řadu dobrých opatření, která vláda přijala, je bohužel stále patrnější chaos a bezkonceptnost v řízení naší země. V přijatých opatřeních se už leckdy neorientují ani samotné úřady, natožpak podnikatelé nebo běžní občané, a tato situace se s postupujícím časem spíše zhoršuje. Toto selhání našťastí stále vyvažuje ohromná vlna solidarity, projevující se mimo jiné šitím ochranných roušek nebo nabídkou pomoci seniorům, nemocným a osobám v karanténě. Řada menších podniků přešla operativně na výrobu ochranných prostředků nebo dokonce chybějících plicních ventilátorů. Do těchto činností se různými způsoby zapojila i řada ostopovických občanek a občanů, kterým za jejich aktivitu patří velké díky. Je velmi povzbuzující, že i v těžších časech se dokážeme spojit, táhnout za jeden provaz a obtíže společně překonat.

Kulturní akce v obci

Minimálně do léta se kvůli epidemické situaci bohužel neuskuteční žádná z plánovaných kulturních a společenských akcí. Zrušeny byly všechny akce našich seniorů, sokolů nebo spolku Dobromysl. Děti letos budou muset ožilet Pálení čarodějnic nebo Pohádkový les. A tento osud se bohužel nevyhne ani Mladým hodům. Snad si to budeme moci vynahradit na podzim...

Opakované veřejné projednání návrhu nového územního plánu

Opakované veřejné projednání návrhu územního plánu obce, původně plánované na polovinu dubna, bylo přesunuto na čtvrtek 14. května od 17:00 hod. Kompletní návrh je zveřejněn na internetových stránkách obce a v tištěné

podobě je k nahlédnutí na obecním úřadu. V souvislosti s mimořádným stavem však zatím nelze vyloučit, že se termín opět může změnit. Sledujte proto prosím webové stránky obce, kde bychom o případných změnách informovali.

Nová splašková kanalizace na ulici U Dráhy

Na přelomu dubna a května bude i přes epidemiologická opatření zahájena stavba splaškové kanalizace na ulici U Dráhy. Stavbu bude provádět společnost Ekostavby Brno, a.s. Celkové náklady ve výši přes 6 milionů Kč by z větší části měla pokrýt dotace, o kterou máme zažádáno u Jihomoravského kraje. Obyvatelé ulice U Dráhy budou o podrobnostech stavby informováni prostřednictvím informačního letáku a dále pak podle potřeby i v průběhu stavby.

Silnice 43 povede přes Bystř, Jihozápadní tangentu zatím krajští zastupitelé odmítli

Těsně před propuknutím epidemie schválili jihomoravští krajští zastupitelé návrh aktualizace zásad územního rozvoje. Proti byli pouze Zelení s Piráty a šest zastupitelů různých stran se zdrželo. Návrh vytyčuje trasy silnic, které dosud byly jen v územních rezervách, především pak trasu budoucí silnice 43. Silnice má vést přes Brno a v nejbližším okolí Brněnské přehrady ve stopě před desetiletými plánované Hitlerovy dálnice. Pro nás je velmi podstatné, že z územních plánů by naopak měla zcela zmizet Jihozápadní tangenta, která by procházela přes území Ostopovic směrem na Nebovidy. Silnice 43 se tak má v budoucnu odpojit od dálnice D1 mezi Troubskem, Ostopovicemi a městskou částí Brno-Bosonohy a směřovat severně přes městskou část Bystř, podél hráze Brněnské přehrady a přes městskou část Kníničky směrem ke Kuřimí a dále na sever. Dlouhodobě se plánovala silnice 43 jako dálnice, avšak nyní se navrhuje pouze jako kapacitní silnice I. třídy. Na květen plánované veřejné projednání bude pravděpodobně přesunuto na později, což patrně posune i termín, kdy mají zastupitelé aktualizaci definitivně schvalovat.

I přes dílčí úspěch, tedy vypuštění územní rezervy pro Jihozápadní tangentu, považujeme rozhodnutí kraje za chybné. Obří dálniční křižovatka totiž představuje nejen další významné zhoršení kvality života v obci, ale také hrozbu, že se záměr na vybudování Jihozápadní tangenty opět někdy v budoucnu objeví. Proti trase silnice 43 přes Bystř proto budeme vystupovat i nadále.

MAS Bobrava oslavila 5. výročí

Již páté výročí své činnosti oslavila v březnu Místní akční skupina Bobrava. Jedná se o společenství obcí, neziskových organizací, podnikatelů a aktivní veřejnosti působících na území 12 obcí kolem Bobravy – Modřice, Moravany, Nebovidy, Omice, Ořechov, Ostopovice, Popůvky, Radostice, Silůvky, Střelice, Troubsko a Želešice. Od svého vzniku MAS Bobrava v tomto území zatím podpořila 25 projektů, mezi něž bylo rozděleno přes 20 milionů Kč. Jednalo se o projekty na rekonstrukce a obnovu chodníků (v Ostopovicích například v ulici Družstevní), vybavení a obnovu základních a mateřských škol, na podporu investic drobných podnikatelů a zemědělců či o zřízení naučných stezek.

Hlavním cílem místních akčních skupin po celé České republice je podpora a rozvoj venkovských regionů, a to nejen prostřednictvím přerozdělování dotačních prostředků z fondů EU, ale i prostřednictvím podpory spolupráce a setkávání místních občanů a organizací.

Jan Symon, starosta

Jen pár dnů po znovuotevření sběrného dvora vyrostla zelená hora

Údržba obce

Začátkem března se dotkla každého z nás vyhlášená karanténní opatření v důsledku šířící se epidemie koronaviru. Jakmile začala platit konkrétní pravidla pro pohyb osob v přírodě, museli jsme upravit i provoz údržby v naší obci. Zrušili jsme otevírací dobu sběrného dvora a odvozy kompostovatelného odpadu na objednání. Společně se starostou a pracovníci obecního úřadu jsme sestavili plán pomoci lidem při rozvozech roušek, obědů nebo nákupů. Zejména seniorům nebo lidem, kteří neměli možnost samostatného nákupu potravin, nebo osobám, pro které by byl pohyb venku mezi lidmi rizikový. V naší obci se vzájemná pomoc a solidarita ukázaly hned v počátku vyhlášené karantény při šití roušek nebo distribuci potravin. Za to patří velký dík všem z nás, kteří nám s touto činností pomohli.

Údržba obce a jejího okolí byla v prvních 14 dnech karanténních opatření omezena na nejzákladnější zajištění činností, jako byl úklid odpadu z košů a sběrných hnízd, úklid zastávek, případně úklid odpadu z okolí obce. Dále jsme zajišťovali provoz pytlového svozu tříděného odpadu. Pracovníci obce se střídali tak, abychom zpočátku mezi sebou omezili kontakt na minimum. Od druhé poloviny března jsme již pracovali v plném počtu. Probíhala jarní údržba květinových záhonů v obci, řez ovocných stromů vysázených v okolí obce nebo čištění místních komunikací a chodníků od zimního posypu a zpracování kompostu. Občas se v okolí obce objevil binec na některých často využívaných místech, jako je okolí II. mostu a I. mostu nebo údolí Šelše. Práce při údržbě obce je hlavně venku, takže jsme se snažili využít čas a pracovat více v okolí obce mimo pohyb lidí.

Snažili jsme se maximálně vyjít vstříc občanům, kteří nutně potřebovali odvézt odpad do sběrného dvora. Plná otevírací doba opět platí od Velikonoc. Avšak v době, kdy platil zákaz vycházení mimo zajištění základních potřeb, jako byl nákup potravin, cesta do práce nebo návštěva lékaře, se našli i tací, kteří mi do telefonu skoro nadávali, zda musí být sběrný dvůr uzavřený a proč nemůžeme odvézt odpad na objednání. Bylo to z toho důvodu, abychom se vzájemně nevystavovali potenciálnímu nebezpečí přenosu koronaviru. Tohle nepochopení a v některých případech i neúcta lidí je pro mne asi jedna z těch horších mrzutostí, se kterou jsem se v průběhu této situace setkal. Pytlový svoz tedy nadále fungoval. Jelikož se ale nákaza může šířit i odpadem, tak jsme při jeho třídění ve sběrném dvoře kladli větší důraz na hygienu a manipulaci.

Ve sběrném dvoře jsme začátkem dubna v rohu pod přístřeškem postavili opěrnou zeď, kterou jsme vytvořili větší závětrí pro uložení zimního posypu. V době vydání tohoto čísla již při údržbě obce pracujeme v plném počtu. Provoz sběrného dvora je podle letní otevírací doby a odvozy kompostovatelného odpadu je možné objednat dle našich časových kapacit a vzájemné domluvy, jako tomu bylo dříve. Při pohybu ve sběrném dvoře je prozatím omezen počet osob maximálně na 4 naráz a platí povinnost mít rouškou chráněné dýchací cesty.

Karanténní opatření se údržby obce v určitém rozsahu dotkla, ale hlavní provoz údržby jsme upravili tak, abychom se s touto situací vyrovnali. Do budoucna všem přejeme pevné zdraví! Společně to zvládneme!

Pracovníci údržby obce

„Co uděláte v den navštívení a ve zkáze, jež přijde zdaleka? Ke komu utečete pro pomoc a kde zanecháte svou slávu?“

(Bible, Izaiáš 10,3)

Zemi a člověka navštívil nevitáný host. Jsme v zajetí času a nejistoty. Vyhodnotit nařízení, které od 16. března 2020 vládním rozhodnutím uzavřelo kaple, kostely, modlitebny a všechna náboženská shromažďování, zatím nelze. Situace se dá těžko předvídat, když nevíme, jak se bude vyvíjet. Ať jsme věřící či nevěřící, čelíme stejnému ohrožení života po vyhlášení nouzového stavu, a to buď v úplné karanténě, nebo v „částečné svobodě“. Dáváme si otázku „Proč?“

Vědecké kapacity zkoumající příčinu pandemie koronaviru se domnívají, dohadují a přisuzují vznik viru lidem se zvláštním úmyslem, zvířatům, přírodě, trestu z nebe. Pravou a prvotní příčinu, kde by bylo možné říci „**Známe ji**“, nenaleznou. Vždy to budou snad více či méně přesné dohady, úvahy, spekulace, teorie.

Lidský mozek a možnosti vědy jsou obdivuhodné, úžasný pokrok výzkumu, který mnoho vynalezl a objasnil, však vždy končí před neznámou veličinou, před původcem všeho živého, před Slovem „**Jsem, který Jsem**.“ *(Bible, Ex 3,14)*

Koronavirus, neznámý, tajemný, nebezpečný, je varováním pro nás současníky, ale i pro budoucí pokolení. Nejen pro mocné tohoto světa, kteří hýbou dějinami. Je to varování i pro sebejistého člověka, který si myslí, že se mu bude dařit po celý život tak jako před pandemií a tedy si může dovolit cokoliv. Už zítra může zůstat sám, opuštěný, bez lásky a pomoci. Jeho blízcí od něho odejdou ve chvíli, kdy ztratí většinu své moci, vlivu, peněz a stane se bezmocným.

Jak se může věřící člověk adaptovat na současný stav? Lze pochopit hluboký duchovní smysl, nebo mávnutím ruky zlehčit situaci? Lze v jednom dnu podřídit tradice a zvyky zákazu vycházení, shromažďování a návštěvy kaple a kostela? Jak může věřící člověk prožít postní dobu a po čtyřiceti dnech velikou slavnost Vzkříšení o Velikonocích? Jak uchopit neuchopitelné, povznést se a prožít tajemství vzkříšení, když poznání, která nás přesahují, jsou nadčasová, nelze je vtěsnat do prostoru a času? Jak změnit úhel pohledu na svůj život, hledat možnosti plnit náboženské povinnosti, neocitnout se ve vzduchoprázdnu?

„Duch člověka vydrží jeho nemoc, ale kdo udrží ubitého ducha?“ *(Bible, Př 18,14)*

Do kostelů vstoupily moderní přenosové technologie, během týdne/ů byly vytvořeny možnosti ke sledování bohoslužeb jak ve všední dny, tak v neděli. Jak prorocká je tato věta vyslovená před dvěma tisíci léty!

„Co vám pravím ve tmě, řekněte na světle, a co slyšíte šeptem do ucha, vyhlase ze střech.“
(Bible, Mt 10,27)

Nařízením biskupů mohl být v prázdném kostele kněz, kostelník a ministrant. Všichni v ochranných rouškách. Lidová tvořivost a šikovné ruce věřících roušky dokonale sladily do liturgických barev toho dne či onoho svátku. Na webových stránkách farností jsou aktualizovány jednotlivé hodiny obřadů, sdělení kněží farníkům, tzv. „ohlášky“, doporučení biskupů, práva a povinnosti občanů v nouzovém stavu.

Velkorysost, moudrost a pracovitost našich předků nám zanechala uprostřed vesnice kapli zasvěcenou svatému Janu Křtiteli. Věřícím i nevěřícím svědčí o účtě k životu, k pokoře a starosti o ty, kteří po nich přijdou. Každý týden zde byla sloužena troubským farářem Mons. Františkem Koutným mše svatá, až do vyhlášení nouzového stavu. Úterní malé společenství modliteb si vedli sami farníci, i to bylo zrušeno. Extrémní a zátěžový stav při slavení Velikonoc byl úspěšně vyřešen za pomoci Ing. Martina

Konečného, mladého farníka z Troubska, který ve spolupráci s farářem, Otcem Františkem, uskutečnil všechny přenosy obřadů a mší svatých ve svatém týdnu, tj. od Květné neděle, která připadla na 5. dubna. Od Velikonoc je každou neděli v 9 hodin přenášena mše svatá z troubského kostela. I v době nouzového stavu bylo povoleno uskutečnit v kostele poslední rozloučení, tj. pohřeb se všemi náležitostmi.

Webové stránky obce jsou každý týden doplňovány informacemi, které emailem posílá farář, Otec František Koutný, o dění ve farnosti, kam obec patří. Za umožnění zveřejňování informací patří velký dík panu starostovi MgA. Janu Symonovi.

Pandemie koronaviru není dělítkem na věřící a nevěřící, ale na zdravé a nemocné, a znamená snahu všech o přežití. Jaký bude člověk, vesnice, stát, celý svět, až se přežene mrak nemoci a znovu zasvitne jasně slunce? Nevíme. Před dvěma tisíci léty bylo jasně řečeno: „**Nebojte se**.“ *(Bible, Mt 28,10)*

„Ve světě máte soužení. Ale buďte dobré mysli, já jsem přemohl svět.“ *(Bible, J 16,33)*

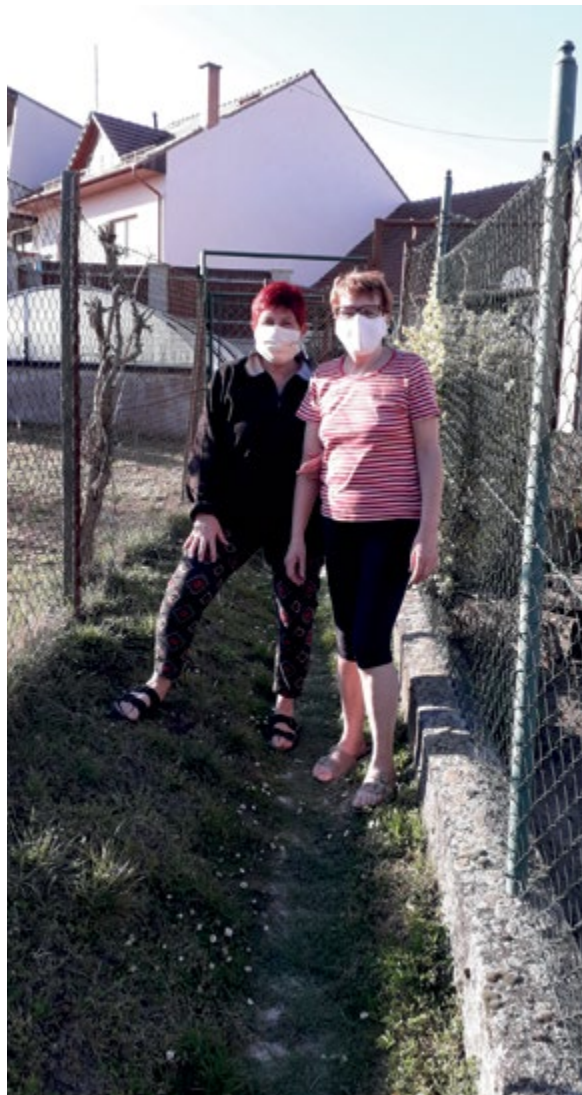
Mgr. Marie Kubová

Senioři bojují s koronavirem

Když se 5. března 2020 konalo setkání seniorů při příležitosti MDŽ, nemohl nikdo ze zúčastněných tušit, že tato akce je na dlouhou dobu asi poslední. Karanténa z důvodu koronaviru obrátila život naruby nejen našim seniorům, ale samozřejmě i ostatním občanům tohoto státu. Náš Klub seniorů musel zrušit jednodenní zájezd naplánovaný na 23. dubna 2020, který měl skončit tradičně v Olbramovicích ve vinném sklepě pana Matouše. Dále jsme zrušili i další jednodenní poznávací zájezd na Uherskohradištsko, který byl zajištěn na 21. květen 2020. Nejbližší akcí v programu naší činnosti v roce 2020 je v sobotu 15. srpna plánovaný 6. ročník dračích lodí. Věříme, že tato část našeho programu již bude bez nějakých omezení splněna. Také doufáme, že v září již bude možné uspořádat náš plánovaný čtyřdenní zájezd do Českého krasu, kde chceme navštívit Karlštejn, Koněpruské jeskyně, lom Ameriku a další zajímavosti. Za zrušený zájezd do sklepa v Olbramovicích máme již předběžně zajištěnou návštěvu vinného sklepa na podzim, v době burčáku. Tolik k našemu poněkud pozmeněnému plánu letošních akcí.

V současné nelehké době obzvláště pro seniory se projevila solidarity mezi lidmi na naší vesnici. Děti se o svoje starší rodiče začaly více zajímat a starat se o ně. Také sousedské vztahy se zlepšily, sousedé si mezi sebou začali pomáhat. Toto se promítá i v tom, že senioři velmi málo využívají pomocných služeb, které jim nabídl obecní úřad nebo majitel restaurace U Volejníků, pan Martin Dejl. Děkujeme všem, kteří se zapojili do šití roušek, pomoci těm nejstarším s nákupem nebo se snaží být těmto spoluobčanům jakkoliv užiteční. Takže musíme být trpěliví, nesmíme nic uspěchat a tento virus se nám určitě podaří porazit.

12. dubna 2020
Klub seniorů při OÚ Ostopovice

Koronavirový čas z pohledu maminek

Zavedená opatření mají dopad na životy nás všech, a proto jsme se zeptali několika maminek, jak tuto nastalou situaci zvládají. Děkujeme jim za jejich odpovědi.

1) Nařízená karanténa naší rodinu více semkla, jsme stále spolu, můžeme se s manželem věnovat dětem tak maximálně, jak jen to je možné. Někdy je to sice náročnější, protože oba pracujeme a děti mají úkoly do školy, nemají možnost stýkat se se svými vrstevníky či navštěvovat kroužky, ale i s tím jsme se zvládli popasovat, zkrátka doba je taková a nedá se nic dělat. Zase bude dobře.

2) Pozitiva: Mám čas na zahradu. Víc toho udělám doma. Negativa: Finanční ztráty. Nemůžeme na výlety a za rodinou.

3) Pozitivum: Rodina tráví více času spolu. Negativum: Omezený kontakt s lidmi.

4) Pozitivum: Zastavil se každodenní spěch. Negativum: Omezení svobody.

5) Jsem maminka od dvou kluků - prvňáčka a školáčka. Karanténa náš život ovlivňuje každý den. Zvykáme si na to

být pořád spolu. Na domácí výuku i na práci na Home Office, kterou nám zaměstnavatel umožňuje. Je těžké vše skloubit společně s běžným fungováním domácnosti - vařením, úklidem, nákupy apod. U nás funguje denní režim a plánování. Žijeme více v klidu. Najednou nespěcháme do práce, z práce, do družiny, do školky, na kroužky. Nejvíce nám chybí přátelé a kamarádi. ALE společně to zvládneme!

6) Jsem ráda, že v době pandemie, nejen v naší obci, se opět potvrdilo, že se náš národ ještě umí semknout a umíme si stále ještě pomáhat. Obdivuji dobrovolníky, kteří se snaží pomáhat, kde je třeba. Např. darování ušitých roušek, které se rozdávaly na naší poště, pomoc seniorům s obstaráním nákupu atd. Všem vám patří velký dík! V naší rodině našťestí manžel může pracovat z domu a já jsem ještě na RD, takže o příjmy nebudeme ochuzeni, ale kolik lidí toto může říct. Dotklo se nás jen omezení pohybu, že nemůžeme navštěvovat příbuzné a přátele a že vše funguje jen na omezený provoz a někde nefungují vůbec. Jinak si užíváme čas strávený společně a doufáme, že se vše v dobré obrátí.

Dobrý den,
Reaguji na výzvu z FB k podpoře vytváření speciál-výtisku zpravodaje.

A moje osobní zkušenost z 18. 3. 2020, kterou jsem zveřejnila na svém FB profilu ostatním k zamyšlení:

To je emotivní zkušenost. Před lékárnou Benu na Osově dlouhá fronta. Tak jdu pro Sunar do lékárny Dr. Max za rohem. Tam skoro nikdo. Vracím se kolem Benu do auta a chci poradit staré paní, stojící poslední ve frontě, ať jde přece do Dr. Maxe. Paní mě musela 2x rukama naznačit, že je hluchoněmá. Stěžujeme si, že musíme nosit roušky, ale neumíme si představit, jak musí být rouškový život těžký pro lidi, kteří mohou komunikovat pouze odezíráním z úst (nyní zakrytých).

A jinak... asi se stáváme národem kuchařek a pekařek. Mezi maminkami na OČR se často nemluví o ničem jiném, než co je ten den na oběd nebo co kdo upekla. Což je dobře, že si ten mazanec na Velikonoce zase raději upečeme doma, než nakoupíme v obchodě.

A taky se dětem věnujeme celý den, takže nás to přimělo k vymýšlení aktivit, které by se za normálních okolností nedělaly (nebo ne tak často). Malování, tvoření, vyrábění, hraní stolních her, chození na procházky do odlehle přírody... co tady v okolí všechno najednou máme!

A u několika rodin jsem zmínila velikonoční tradici, kterou znám z Německa.

Cituji: Koledovat s pomlázkou v Německu děti a dospělí nechodí, stejně tak neznají zvyky, jako je polévání studenou vodou. Malovaná vajíčka a jiné druhy sladkostí hledají děti na zahradách a v přírodě, kam je schovali rodiče. Ti ale dětem tvrdí, že jim je sem přinesli velikonoční zajíci. Zajíc je v Německu tedy symbolem Velikonoc.

.... takže jsem některým maminkám poradila, že se může hledat třeba i v bytě, na balkóně nebo na zahradě. To se tento rok opravdu hodilo. A jistě, pokud oslovíte maminky přes FB, najdou se i jiné, které si „hledání“ zdokumentovaly fotkou.

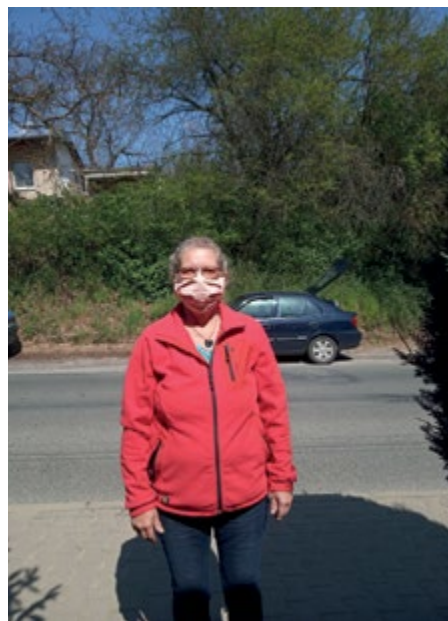
Šárka Janíčková

Alexandra Kolárová

✉ jkrejciko@seznam.cz

✉ Markéta Lukšičková

✉ Michaela Mičková

✉ ➡

Dobrý den,
posílám foto z dnešní akce pro zpravodaj.
Uklidíme Ostopovice - mladí byli super,
makali jak šroubi, u sběru jsme rozestupy
dodržovali, na závěr rychlé foto.
S pozdravem Barbora, Alenka, Jakub,
Martin a Lukáš

✉ Michaela Loupová

✉ Miroslava Bartáková

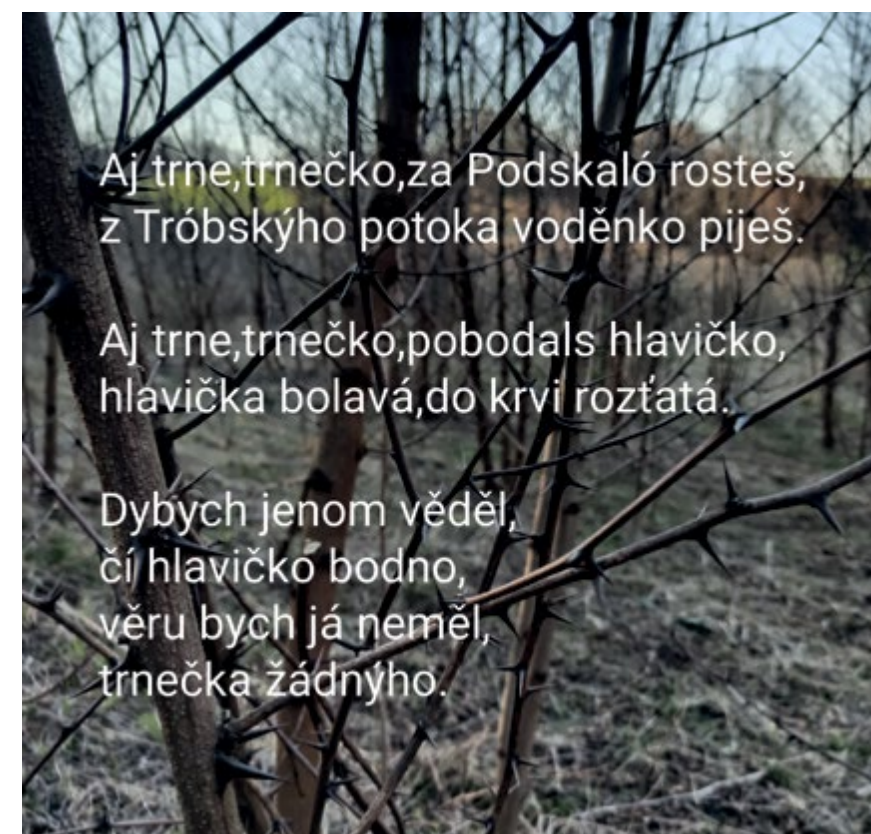

✉ Lenka Hudcová

✉ ➡

Dobrý den,
v této nouzové době chodím ráda na
procházky po okolí, příroda mě zklid-
ňuje, zpozitivňuje a inspiruje. Hned jak
jsem uviděla tento mladý akátový háj za
Podskalou, napadlo mě velikonoční téma
o trnech na koruně a dala jsem dohroma-
dy pár veršů.
S pozdravem Barbora Opršálová

Aj trne, trnečko, za Podskaló rosteš,
z Tróbskýho potoka voděnko piješ.

Aj trne, trnečko, pobodals hlavičko,
hlavička bolavá, do krvi rozťatá.

Dybych jenom věděl,
čí hlavičko bodno,
věru bych já neměl,
trnečka žádnýho.

O škole bez dětí a žáků s dětmi a žáky

Zní to jako nesmyslný nadpis, ale je to tak. Naše škola a školka stejně jako všechny v naší republice byly k 11. 3. (MŠ k 16. 3.) uzavřeny. Věřte, že loučení v úterý 10. března bylo pro všechny silné, smutné a plné obav. Byl to moment, na který se nezapomíná. Navíc v dané době naši prvňáci a druháci byli na škole v přírodě na Vysočině v Křižanově, rodišti svatě Zdislavy, patronky rodin. I v tom je jistá symbolika. Žáci se vrátili až v pátek 13. března a od té doby jsme všichni se svými rodinami.

O to více jsme museli připravit takové prostředí, aby naše školní rodina fungovala dále, i když v jiném režimu. Přichází nová a velká výzva. Můžeme to nazvat technologicko-virtuální revolucí českého školství. Jak se postupně ukazuje, je to výzva nejen pro pedagogy, ale především pro žáky a rodiče!

Od března se v naší zemi kvůli mimořádnému stavu a pandemii rozšířil pojem, který jsme znali především z univerzit – distanční výuka. Tedy výuka, kde je pedagog a žák oddělen, výuka probíhá virtuálně – především díky internetu, telefonům, videokonferencím. O to více je větší zodpovědnost na žákovi, rodičích. V našem pojetí bych spíše volil pojem výuka s průvodcem. Učitelé nabízí žákům aktivity, nové i starší učivo. Výuka je mnohem více individuální – ke každému žákovi musí učitel přistupovat s respektem, porozuměním a jinými nároky.

Jak tedy probíhá práce žáků a pedagogů?

Vše je postaveno na vzájemné důvěře, spolupráci, kontrole a vzájemném povzbuzování. Každý žák má svůj email. Pracujeme s aplikacemi na Google. Pedagogové zadávají práci jednotlivým třídám převážně jednou týdně, žáci si vybírají, kdy a co budou dělat. Své práce ukládají na sdílené disky, učitelé tak vidí jejich výsledky. Žák i učitelé práce vyhodnocují – slovně. Známký jsme zrušili. Díky sebehodnocení žáků, které je naší součástí, získávají učitelé přehled, v čem je žák

úspěšný, kde potřebuje podporu, vysvětlení. Do hodnocení se zapojují i rodiče.

A proč bez dětí s dětmi? Pravidelně se setkáváme a musím říct, že často. Díky videokonferencím se setkávají učitelé s celými kolektivy, ale i s menšími skupinkami, jednotlivci. Předem se naplánuje téma a pravidla práce. Kdo potřeboval půjčit notebooky, tablety a další techniku, mohl a může si ji půjčit ze školy.

A učitelé? Pracovní doba je jiná a po měsíci provozu můžu potvrdit, že i delší. Cíl je však jeden a ten je zásadní – motivovaný žák, který každý den objevuje něco nového.

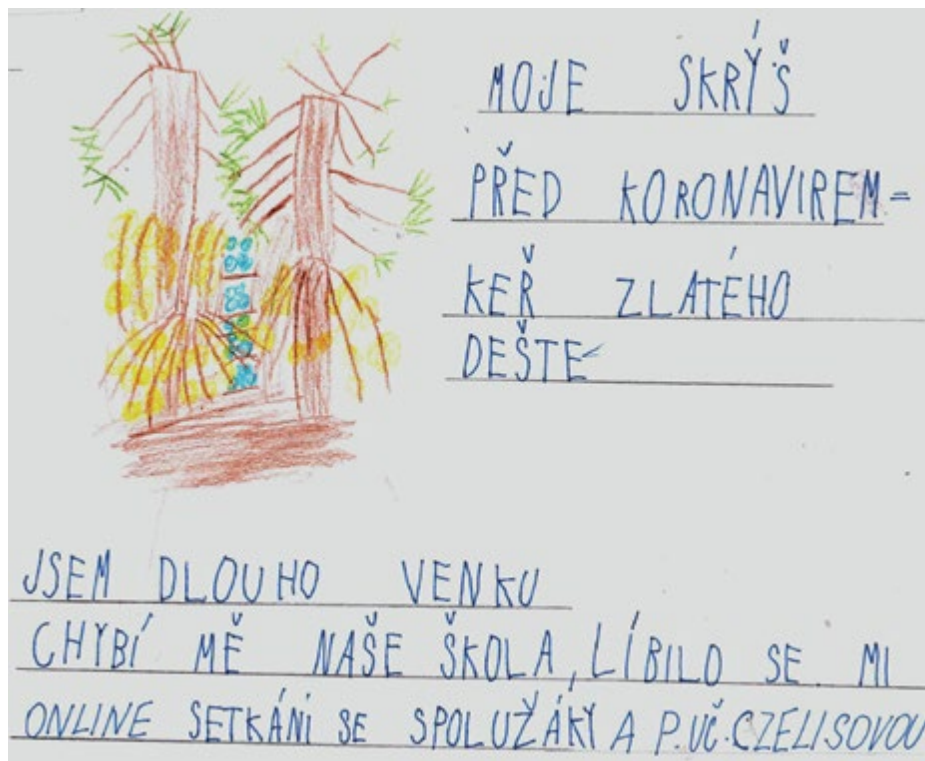
Současná mimořádná doba nepřináší jen nové učivo ve formě tvrdé a měkké i, y. Přináší nutnost přizpůsobit se, překonávat se, nastavit pracovní režim, nové návyky – posiluje se tak jednoznačně příprava žáků na reálný život. Je to pro děti výzva. Občas slyšíme, že pro některé je učení doma příjemné, nejsou rušeni ostatními. Mnohem více se však setkáváme

s problémy. Žáci doma nemají pevný řád jako ve škole, kde je vše nalaďeno na práci. Doma jsou rušeni, méně se soustředí, rozptyluje je každá maličkost, každý má jiné podmínky a možnosti. O to více musí učitelé komunikovat s rodiči a žáky, hledat cesty. Žáci nemohou tak často spolupracovat, diskutovat, společně objevovat a předávat si své zkušenosti. Všichni tak zjišťujeme, jak je pro nás škola (jako budova s pomůckami i jako společenství) důležitá. Pevně věřím, že tato nepříjemná událost přinese nám všem silné prožitky a větší vděčnost za maličkosti, které dříve byly samozřejmostí.

Moje velké poděkování patří rodinám, rodičům, žákům. My učitelé vstupujeme virtuálně do Vašich domácností a zdá se mi, že naše společné vazby se upevňují. Pedagogům naší školy děkuji za trpělivost, rozvahu a nadšení pro svoji práci, pro svoje poslání.

Na závěr přeji všem pevné zdraví a dostatek důvodů k radosti. To nyní potřebujeme všichni.

Za zaměstnance školy Petr Juráček

David Pecka, 1. ročník

Karanténa

5. třída se učí přes mail, máme v něm napsané úkoly, testy a všechno, co potřebujeme, učitelé tam píšou úkoly každý týden. Každý den máme přes meet různé hodiny, např. AJ, M, ČJ atd.

Těžší také bude adopce našeho bratra z Ugandy, protože zatím jsme nevydělali tolik peněz, kolik potřebujeme na rok. Ve vestibulu budou rajčata a papriky + dobrovolný příspěvek, abychom alespoň nějaké peníze pro Davise získali. Také se musely zrušit nějaké akce, na které jsme se moc těšili. Budeme to mít také těžší s ročníkovými pracemi, protože se budeme s učiteli muset domlouvat jen po internetu. Také to bude těžší s přijímacími zkouškami na gymnázium. Snad bude zase všechno normální.

Členové redakční rady školy, 5. ročník

*Anna Hosová, 1. ročník
„Hyacint - pozoruji lupou jarní květinu“*

*Monika Suchá, 2. ročník
Pozorování jarní přírody*

Emma Řepková, 1. ročník

Sára Bílovská, 2. ročník

Z našich zápisníků:

Doma je to fajn, ale chybí mi kluci. Někdy si s kámošema zavoláme, s Ondrou si zahrajeme nějakou hru v robloxu. I ty divný hlášky od holek mi chybí. (DB) Díky tomu, že jsem doma, jsem přestal říkat, že nemám rád školu. Zlepšil jsem se na počítači a taky dělám víc věcí sám než dřív. Ale kvůli tomu, že zrušili hokej, jsem se přestal hýbat a je to pro mé tělo velice špatné. Proto chodím ven na zahradu, kde pracuji se dřevem. A dnes jsem vylezl na velký strom (třešeň). (MC)

Nejlepší je dělat úkoly dopoledne. A odpoledne mít už volno. (OČ) Učím se doma tak, že se podívám na notebook, co mám dělat, a pokud to je pracovní list, tak si ho vytisknu na tiskárně. Pokud ten dokument půjde udělat na notebooku, tak ho dělám virtuálně. Vždycky na dokumentu zadání práce jedu od vrchu dolů. (OD)

A když se mi už úkoly dělat nechcou, tak buď hraju se sestrou nebo s maminkou badminton nebo si také kreslím. Maminka nám někdy objedná dvě plátna, a tak si kreslíme. (AH)

Paní učitelka mi na mail pošle pracovní listy, které si vyplním, a potom to společně kontrolujeme. Vždycky se aspoň dvakrát něčemu zasmějeme. (EK) Kdyby nebylo mé mamky, asi bych z toho nového učiva nic nechápala. (LK) Nikdy nevím, co mám dělat nejdříve. A když o tom tak přemýšlím, vidím, že vše má své výhody. Dospěla jsem k závěru, že je to fajn změna:) (DL)

V češtině tomu moc nerozumím, ale jinde je to v pohodě. Proto se učím hlavně češtinu. V té mi pomáhá sestra a mamka. (OŠ)

Můžu se učit, kde chci. Připadám si jako na prázdninách, i když nejsem. Nejsem na to zvyklý. Méně jím, protože není svačinka. (AT)

V angličtině mně pomáhá můj kamarád Quan. Je to Vietnamec, ale narodil se v Brně. Mám ho moc rád. (JT)

Na domácí výuce pracuji ve svém pokojíčku. Ve škole se mi ale pracuje lépe, je to pro mě jednodušší, zábavnější, snazší. (MV)

Ráno vstanu. Pak se najím. Potom si většinou otevřu počítač a podívám se, co máme za úkoly. Většinou si je udělám. Někdy na nich dělám ještě jinej den, když je to těžké a nezvládnou to. (LZ)

K mé přípravě si беру repráček, zapnu počítač, vezmu si sešity a učebnice, někdy šmírák. Často dělám češtinu, matiku, hudbu a literaturu sama, pokud to není něco nového. Maminka je expertka na AJ, takže mi s tím pomůže. Tatínek mi taky pomáhá s naukou na housle. (KZ)

Anna Hosová, 1. ročník

Malý ugandský brácha Davis

Naše škola už přes rok spolupracuje s organizací Bwindi Orphans, která podporuje vzdělání sirotků v Ugandě. Na školních akcích se žáci snaží o to, aby vydělali peníze na podporu afrických dětí, které ve svém teprve začínajícím životě musí překonat velké těžkosti. Pátáci a čtvrtáci tedy prodávají své výrobky a vypěstované sazeničky rajčat či paprik nebo namnožené pokojové květiny. Také letos žáci zaseli semínka, ale kvůli uzavření škol vzrostlé rostlinky pikýrovali učitelé, nicméně sazeničky jsou nyní připravené k prodeji.

A kdo je vlastně Davis? V minulém školním roce samotní žáci přišli s návrhem adoptovat si jedno ugandské dítě, které potřebuje pomoc a podporu. A tak jsme dostali na starost malého chlapce Davise, který se stal bráchou všech dětí naší školy. Protože čtvrtáci zanedlouho převezmou od páťáků patronát nad adopcí, dostali za úkol napsat Davisovi dopis, ve kterém se mu představí. Někteří úkol pojali jako výzvu a napsali dopis anglicky.

Gabriela Waldhansová

Milý Davisi,
já jsem Nela, je mi 9 let a chodím do čtvrté třídy v Ostopovicích. Mám dva mladší bratry - Šimona a Matouše, mamku, tatku a koťátko Leonku. Žijeme v Troubsku, které leží blízko Brna. Bydlíme blízko kostela, nechybí tu ani kaplička, obecní úřad, základní a mateřská škola, obchod a tři hospody. Loni obec postavila víceúčelové hřiště vedle dětského hřiště. Žije tu přes 2000 obyvatel. Baví mě hrát divadlo, tančit balet, také hraji čtyři roky na klavír a letos nově i na příčnou flétnu. A co baví Tebe, Davisi? Kolik máš sourozenců? Kdy máte prázdniny? My kvůli koronaviru máme teď školu doma. Měj se dobře!

Nelča Konečná

Hi Davis,
I am Viti. I am eleven years old. We have a small school and we have 100 children here. My family is me and my brother and my mom and dad. My mom is a nurse in Brno and my dad is a cook in Ostopovice. Our village has 1544 residents. We have a school, a small pub, a restaurant and a small playground here. I like playing handball. My question to you is: How do you live in Uganda? Bye for now,

Viti Berka

Tadeáš Petík, 1. ročník

Tiché jaro ve školce

Když jsme se začátkem roku z médií dozvěděli o epidemii koronaviru v Číně, nikoho z nás by ani ve snu nenapadlo, že jen o pár týdnů později se kvůli téže situaci uzavře naše škola a o něco málo později i školka. Máme radost, že se nám ještě krátce před touto nemilou událostí podařilo podniknout výlet autobusem do Soběšic na Lipku (Jezírko), který jsme si díky krásnému počasí a skvělým průvodcům užili. Děti se dozvěděly mnoho zajímavého o lesních obyvatelích na procházce v lese. V opadané kůře s nadšením hledaly brouka kůrovce, ovšem největší zážitek měly z temné komory, ve které poslouchaly strašidelné zvuky nočních zvířat.

Od té doby však již uplynul více než měsíc. Když procházíme prázdnými třídami, zdají se být úplně jiným prostorem. Přemýšlíme, jak se naše děti mají, jak tráví spoustu volného času, jestli se jim po školce a paních učitelkách alespoň někdy zasteskne. Školní zahrada se již řádně zazelenala, ale chybí v ní smích. Hřiště jsou prázdná a ani na ulicích nejsou vidět a slyšet žádné děti, jako by se ztratily. Jakkoliv je tahle doba nezvyklá, v mnohém tíživá, přináší nám i své kladné stránky. Trávíme více času se svými nejbližšími v rodinách, uvědomujeme si, co je a není pro život důležité. Nezvyklost situace vnímají i ti nejmenší. Nechodí do školky, nevidají se se svými kamarády, tráví nejvíce času doma, v lepším případě na zahradě. Kdy se opět společně uvidíme, zatím s přesností nevíme. O to ale bude případné shledání radostnější a bouřlivější. Těšíme se, děti.

Paní učitelky MŠ

Předávání roušek motokurýrkou
Miroslava Bartóková